

1080

W.I.V 2 m ✓

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนศึกษา
THE BANGKOK SCHOOL OF ENGLISH
Established June 1926

425
ส 172 ก

ภาษาอังกฤษเรียนเร็ว เล่ม ๑๕
Rapid Course of English Volume 15

โดย สตีเฟนพราจอร์ มินประภาพร ส่งจนลิขสิทธิ์
By Stephen Frajor Minpraphal All rights reserved

Handwritten signature or initials in the bottom right corner.

W.F.V. ๖๓ ✓

โรงเรียนกรุงเทพฯอังกฤษศึกษา
THE BANGKOK SCHOOL OF ENGLISH

Established June 1926

425

ส ๑๗๒ ก

ภาษาอังกฤษเรียนเร็ว เล่ม ๑๕
Rapid Course of English Volume 15

โดย ศักดิ์พันธุ์ประยูร มินประพาพ
By Stephen Prajur Minpraphal

สงวนลิขสิทธิ์
All rights reserved

๕๕๕

สารบัญ

๑. Preposition	หน้า ๔๗๓
๒. Prepositional Phrase	,, ๔๗๖
๓. Participle และการใช้	,, ๔๗๘
๔. Passive Voice	,, ๔๘๗
๕. Voice	,, ๔๙๐
๖. Transitive และ Intransitive	,, ๔๙๒
๗. Conjugation: Passive Voice	,, ๔๙๖
๘. แบบฝึกหัด	,, ๕๐๓
๙. ถ้อยคำภาษาอังกฤษชุดที่ ๑๕	,, ๕๐๕

พิมพ์ที่ ร. พ. กรุงเทพฯ อังกฤษศึกษา ถนนสี่พระยา พระนคร
 นายเฉลิม ปานกุล ผู้พิมพ์โฆษณา ต.ล. ๒๔๘๐

กำหนดเวลาเรียนเล่ม ๑๕

บท	เรียนตงแตหน้า	๕๐๕	จนถึงหน้า	๕๐๘
๑	๑	๔๗๓	๑	๔๗๘
๒	๑	๔๗๔	๑	๔๗๖
๓	๑	๔๗๕	๑	๔๗๖
๔	๑	๔๗๖	๑	๔๗๖
๕	๑	๔๗๖	๑	๔๗๖
๖	๑	๔๗๖	๑	๔๗๖
๗	๑	๔๗๖	๑	๔๗๖
๘	๑	๔๗๖	๑	๔๗๖
๙/๑๐	ทำแบบฝึกหัด. ๑ และ ๒.			

หมายเหตุ:—นักเรียนอาจจะเดอนดูมเรื่อง Tenses ตลอดจนการใช้ไวยากรณ์; เพราะฉะนั้นขอแนะนำนักเรียนให้อ่านตำราเรียนเล่มที่ ๑๒, ๑๓ และ ๑๔ อีกครั้งหนึ่งหรือสองครั้งเป็นอย่างน้อยก่อนที่จะเรียนบทที่ ๑๖.

เลขห้อง

214

Prof. W. J. F. ...

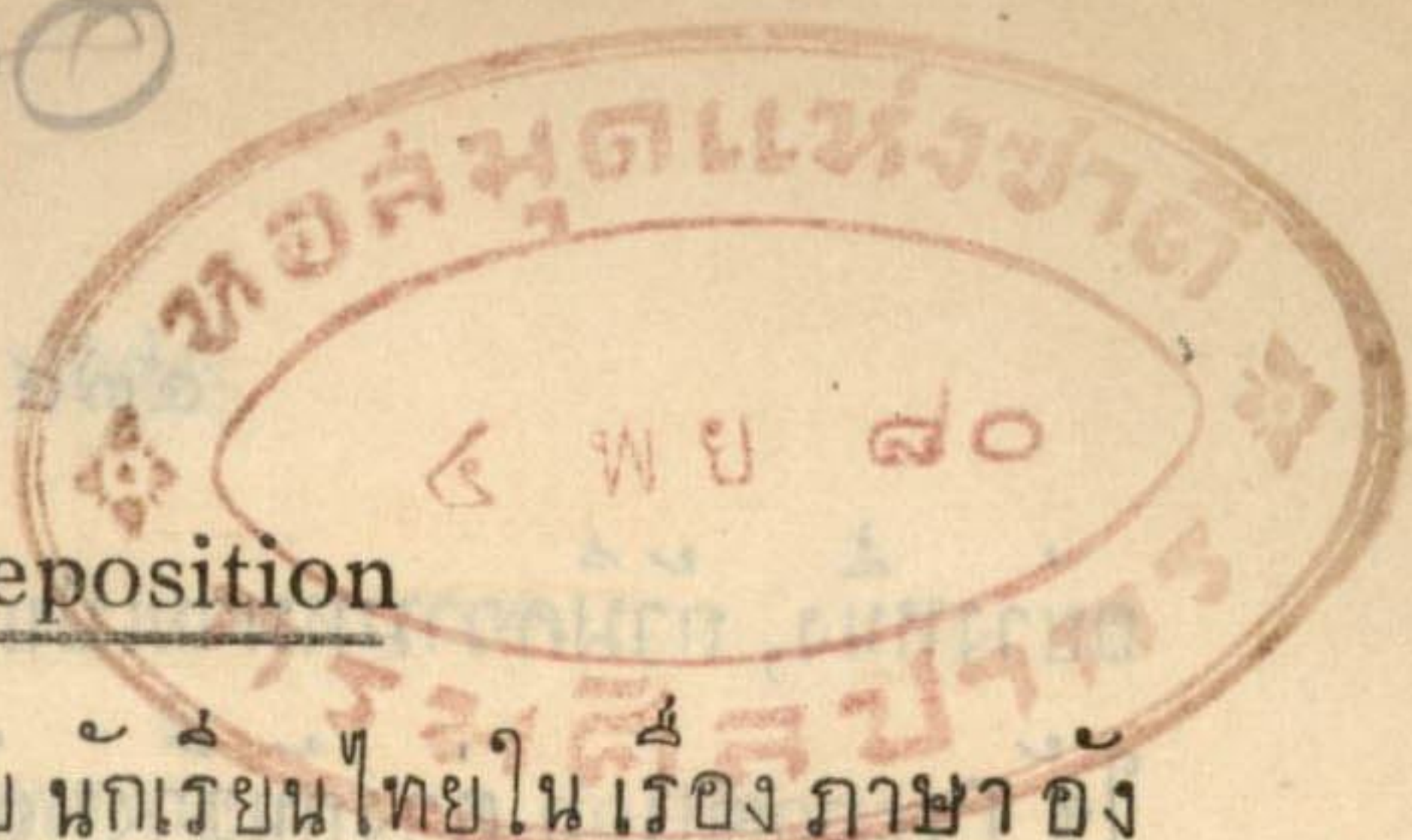
เลข

425

172 81

ผู้อำนวยการ

1080

Preposition

สิ่งที่ยุ่งยากสำหรับนักเรียนไทยในเรื่องภาษาอังกฤษคือ Preposition หรือบุรพบท ซึ่งนักเรียนทราบจากบทเรียนเดิมกันอยู่แล้วว่าเป็นถ้อยคำชนิดใด. Preposition มักจะเป็นคำง่ายๆ, แต่การใช้ไม่ดีจะง่ายนัก เพราะมักจะใช้ตรงข้างหลัง Verb, Adjective และ Noun, แต่ก็ไม่มีหลักเกณฑ์อันแน่นอน คงไว้เป็นบรรทัดฐานว่าจะต้องใช้ Preposition คำใดตรงข้างหลังถ้อยคำชนิดใด นอกจากจะอาศัยความจดจำหรือความเคยชินเท่านั้น. แม้ว่าจะไม่มีหลักเกณฑ์, เราก็จะต้องใช้ให้ถูก จะประมาณหรือเดาใช้ผิดๆไม่ได้, เพราะถ้าใช้ผิด, ความหมายก็จะผิดพลาดชน. หนทางที่ดีที่สุดก็คือเมื่อเห็น Preposition คำใดตั้งอยู่หลังคำใดแล้วก็ให้จดจำไว้; เมื่อถ้อยคำกับ Preposition ที่ตรงข้างหลังได้ผ่านตาหลายๆ ครั้งเข้า ท่านก็จะจดจำได้. ตัวอย่าง: Verb บางคำอาจจะมี Preposition ตามหลังก็ได้หรือไม่ก็ได้; ถ้าไม่มี Verb นั้นมีความหมาย

อย่างหนึ่ง, ถ้ามีความหมายเป็นไปอีกอย่างหนึ่ง, และถ้า
ใช้ Preposition ต่างกันข้างหลัง, ความหมายก็ย่อมจะ
เปลี่ยนแปลงแตกต่างกันออกไปอีก, เช่น wait ตามปกติ
ต้องมี Preposition ตามหลัง, ถ้าใช้ for ข้างหลังเป็น
wait for แล้วก็แปลว่า “คอย” คือ “คอยท่า,” แต่ถ้า
ใช้ on ข้างหลังเป็น wait on ก็ไม่หมายความว่า “คอย”
กลับหมายความว่า “รับใช้” ดังเช่นลูกจ้างซึ่งอยู่ข้างๆ
นาย คอยรับใช้นาย.

Look ถ้ามี at ตามหลังแปลว่า “มองดูหรือ
ดู” เช่น:

He looked (ดู) at me.

เขาได้มองดูฉัน.

ถ้ามี for ตามหลังแปลว่า “มองหา, รอคอย
เพื่อจะพบ, เพื่อจะทราบเรื่อง” เช่น:

He is looking for his book.

เขากำลังหาหนังสือของเขา.

I shall look for you tomorrow.

ฉันจะรอกอยพบเชอพรุ่งน.

He looks for some news.

เขารอกอยข่าวบางเรื่อง.

Call ตาม คำพัง แปลว่า “เรียก” เช่น:

He calls me.

เขยเรียกฉัน.

ถ้าใช้ on หรือ upon (อ็ปอน) ตามหลังมีใจ
ความดังนี้: “ไปหาหรือ ไปเยี่ยม; เรียกหรือร้อง
ขอ” เช่น:

I called on (หรือ upon) my friend.

ฉันได้ไปหาเพื่อนของฉัน.

I called on (หรือ upon) him to pay the
money.

ฉันได้ร้องขอให้เขาชำระเงิน.

ถ้าใช้ at ตามหลังแปลว่า “ไปยังสถานที่ใดที่หนึ่ง”

He called at my office yesterday.

เขาได้มายังที่ทำการของฉันเมื่อวานนี้.

ถ้าใช้ for ตามหลังมีใจความว่า: “เรียกร้อง,
ต้องการ, เรียกหา, ตามหา” เช่น:

Sin calls for punishment.

บาปเรียกร้องหรือต้องการโทษ คือ เมื่อทำบาป
แล้วก็ต้องมีโทษตามสนอง.

I called for him on my way to the city.

ฉันได้ตามหาเขาเมื่อเดินทางไปในกรุง.

ความหมายของ Preposition ที่ใช้ตามหลังถ้อยคำ
นั้น จะอธิบายให้ครบถ้วนในทันทีไม่ได้, เพราะเกี่ยวกับการใช้ ถ้อยคำซึ่งต้องอาศัยการอ่านมากเห็นมาก.

นอกจากตั้งข้างหลังคำใดคำหนึ่งแล้ว Preposition
อาจจะตั้งข้างหน้าก็ได้. เมื่อตั้งข้างหน้าก็ประกอบเป็น
Phrase เช่น และเรียกว่า Prepositional Phrase
(เพร็พเพอสิวล์ ฟรี้ดเฟร็ด). Phrase หรือ วลีซึ่งมี

Preposition ตง อยู่ข้าง หนานน บางทีก็มี ใจ ความ
ธรรมดาซึ่งจะแปลตรงๆเป็นภาษาไทยได้ง่าย, แต่บางที
ก็เกิดเป็นด้านวนวน ซึ่งเราจะ แปลที่ละคำให้ ตรง กับ
ภาษาไทยไม่ได้. ต่อไปนี้เป็น Prepositional Phrase
ซึ่งท่านควรทราบไว้บ้าง.

By the end of มีความ หมายถึงว่าโดย ปลายแห่ง
 “เท่ากับภาษาไทยว่า” ก่อน หรือ “ในราวๆ” เช่น
 By the end of the week ก่อนหรือราวปลายสัปดาห์,
 ไม่ใช่เป็นเวลาหลัง สัปดาห์หรือ เวลาที่ สัปดาห์ได้ล่วง
 ผ่านไปแล้ว.

At the end of = ปลาย เหนือ at the end of the
month = ปลายเดือน, ต้นเดือน.

At home with ไม่แปลว่าที่บ้านด้วย, แต่แปลว่า
นวนิยายความว่า “ฐานกันเอง, ดินทดนม, ชึ่งเปน
๒๒
ทุกคนเคยกัน.”

At home ตามธรรมดา แปลว่า อยู่ที่บ้าน เช่น
 He is at home เขาอยู่ที่บ้าน, แต่ถ้าเป็นคำนาม
 ความหมายว่า “คุ้นเคยสนิทสนม, ตามสบาย” เช่น He
 felt quite at home = เขาได้รู้สึกเหมือนดังอยู่ที่บ้าน ก็
 เท่ากับเขาคู่นหรือสบายดี, บางทีแปลว่าเต็มใจที่จะต้อนรับ
 แขก เช่น He is now at home to any man = เดียว
 นี้เขาเต็มใจรับแขก คือไม่ว่าใครไปมาหาหาเขาก็เต็มใจ.

On foot = เดินไป, หรือเดินเหินได้ คือ หาย บัวย
 แล้ว เช่น He went on foot = เขาได้ไปโดยเท้าคือได้
 เดินไป, He is now on foot = เดียวนี้เขาเดินได้ คือ
 หายบัวยแล้ว.

On the way = ตามทาง, ตามทางที่ไป.

บทที่ ๑๔

Participle กับการใช้

ให้ระมัดระวังการใช้ Present Participle และ Past Participle ให้จงมาก. Present Participle นั้นได้แก่ Verb ที่มี ing ข้างท้าย, ส่วน Past Participle ไม่มีเกณฑ์แน่นอนอย่างไร, แต่ที่พอที่จะจำไว้เป็นการคาดคะเนได้ว่า ถ้า Verb เป็นชนิด Regular มี ed, d หรือ t เป็น Past Tense แล้ว Past Participle โดยมากก็มีรูปเช่นเดียวกับ Past Tense, ส่วน Verb ชนิดที่เป็น Irregular นั้น Past Participle ย่อมมีรูปเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ กัน ซึ่งต้องอาศัยการจำเป็นคำๆ ไป. Verb ชนิด Irregular มีอยู่ไม่มาก ประมาณ ๓๐๐ คำและที่ใช้กันทุกๆ วันจากจำนวน ที่กล่าวนี้ก็มีไม่มากเท่าใด; เพราะฉะนั้นการที่จะจำ Past Participle ของ Verb ชนิดนี้จึงไม่เป็นการยากเท่าใด.

ตามที่ได้อธิบายว่าขอให้เข้าใจระมัดระวังในเรื่อง
Present และ Past Participle นั้น ก็เพราะปรากฏ
เสมอๆว่ามีผู้นำ Present Participle และ Past Par-
tiple มาใช้ ติดต่อกับ Nouns หรือ Pronouns เช่น:

1. He finding a coin as he walking along in
the street.
2. I writing a letter when he came in.
3. My friend written a letter to his father.
4. He looking for his brother.
5. The boy severely punishing by his father.
6. The boy fallen down and broken his knee.

ประโยคทั้งหกประโยคข้างต้นผิดทั้งนั้น ต้องเปลี่ยน
แสดงดังต่อไปนี้จึงจะถูก:—

1. He found a coin as he was walking along
the street.

เขาได้พบเงินเหรียญฯ หนึ่งขณะเมื่อเขากำลังเดินไป
ตามถนน.

2. I was writing a letter when he came in.

ฉันกำลังเขียนจดหมายเมื่อเขาได้เข้ามา.

3. My friend has written a letter to his father.

เพื่อนของฉันเขียนจดหมายถึงบิดาของเขาแล้ว.

4. He was looking for his brother.

เขากำลังตามหาพี่น้องชายของเขา.

5. The boy was severely punished by his father.

เด็กได้ถูกบิดาของเขาทำโทษหนัก.

6. The boy has fallen down and broken his knee.

เด็กหกถ่มลงกระทำให้เข่าของเขาแตก.

ประโยคนี้ ก็เพราะเหตุ Present Participle หรือ Past Participle ก็ได้ จะนำมาใช้ติดต่อกับ Noun หรือ Pronoun เช่น Verb ตามธรรมดาไม่ได้ นอกจากจะใช้ควบหรือติดต่อกับ Verb "to be" หรือ "to have" ด้วย ดังปรากฏในประโยคที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว.

Present Participle หรือ Verb ที่มี "ing" ข้างท้าย ใช้ควบไปกับ Verb "to be" (am, art, is, are, was, were) เพื่อแสดงว่า กิจการกระทำอันเกิด

จาก Verb หรือกริยาที่ใช้ยังไม่สำเร็จและยังคงดำเนิน
อยู่เช่น:—

1. He found a coin as he was walking
along in the street

เขาได้พบ (เวลาผ่านไปแล้ว) เงินเหรียญในขณะที่
เขากำลังเดินผ่านไปตามถนน.

ข้อนี้หมายความว่า การที่เขาได้พบเงินเหรียญนั้นเป็น
เวลาที่ผ่านไปแล้ว, แต่ในเวลานั้นเขากำลังเดินอยู่,
การเดินยังไม่เสร็จลง.

2. I was writing a letter when he came in.

ฉันได้กำลังเขียนจดหมายขณะที่เขาได้เข้ามา.

ข้อนี้หมายความว่า เขาได้เข้ามาและใน ขณะที่ได้
เข้ามานั้นฉันกำลังเขียนจดหมายอยู่.

Past Participle อาจจะใช้ติดต่อกับ Verb
“to be” ได้, แต่เมื่อใช้ ในทำนองนั้นแล้ว Past Parti-
ciple ที่ใช้ ติดต่อกับ To be นั้น มีความหมายว่า

Subject เป็นผู้ซึ่ง “ถูกกระทำ,” ไม่ใช่เป็นผู้ “กำลังกระทำ” เหมือนดังเมื่อ Present Participle ทดงติดต่อกับ “to be” เช่น I am punishing คงมีใจความแตกต่างกันมาก โดยที่ I am punished แปลว่าฉันถูกกระทำโทษ, ส่วน I am punishing แปลว่าฉันกำลังทำโทษ (ผู้อื่น). ดังนั้ถ้าพูดว่า The boy is severely punishing his father จึงเป็นประโยคที่ผิด; ที่ว่าผิดนั้นคงผิดความไม่ใช่ผิดไวยากรณ์, เพราะ ตาม ขรรษาติเด็กจะทำโทษบิดาไม่ได้.

นอกจาก ใช้กับ Verb “to be” เพื่อแสดงว่า Subject เป็นผู้ถูกกระทำแล้ว Past Participle ยังใช้ติดต่อกับ Verb “to have” เพื่อแสดงถึง ความสำเร็จสมบูรณ์ของกิจการที่ได้กระทำ หรือ ที่ได้เกิดขึ้นแล้วได้ด้วย. กิจการอย่างนี้ เรียกว่า Perfect Tense เช่นในข้อ ๖ จะใช้ว่า The boy fallen down and broken his knee ไม่ได้ ต้องใช้เป็น Past Inde-

finite Tense คือ The boy fell down and broke his knee หรือถ้าจะใช้คำ fallen กับ broken ก็จำเป็นต้องเพิ่ม Verb "to have" เป็น The boy has fallen down and broken his knee ให้เป็น Present Perfect tense เดียว; แต่ประโยคที่ใช้ Past Indefinite กิด Present Indefinite tense กิด มีใจความต่างกัน. เมื่อใช้ Past Indefinite Tense ประโยคมีความหมายว่า การหกตม กับ การท หวเข้า แตกนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วอย่าง แน่นนอน ไม่ม้ขอจากัดว่าจะต้องติดต่อกับเวลา เดียวน อก; ถ้าใช้ Present Perfect ประโยคมีความหมายว่า การหกตมและการท หวเข้า แตกเพียงจะผ่านไปแล้วและเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน คือแปลว่ากิจการได้ผ่านพ้นไปแล้วจริงแต่ว่ามีได้ผ่านพ้นไปอย่างดอยๆ, ผลของกิจการนั้นยังคงดาเนินเรื่อยมาคาบเกี่ยวกับเวลาเดยวนดวย.

นักเรียนได้เรียน เรื่อง Tenses ต่าง ๆ มา มาก ต่อมากแล้ว ขาพเจ้าขอตกเตือนว่า "ถ้านักเรียนต้องการ

จะพูดภาษาอังกฤษให้ ไต่ คดอง แคล้ง และเขียนให้ถูก
 ของดีแล้ว” นักเรียนต้องไม่ประมาท หรือ เพิกเฉย ละ
 เผลอในเรื่อง Tenses เป็นอันขาด ฉะเพาะอย่างยิ่ง Verb
 “to be” และ “to have” สองคำนี้ แม้จะเห็นว่าเป้นคำ
 ง่าย ๆ นักเรียน ควร เอาใจใส่ ให้มาก, ต้อง เรียนให้รู้
 จริง ๆ ว่ามี หน้าที่ ช่วยเหลือ Verb หรือ กิริยา คำอื่น ๆ
 ในประโยคเดียวกันได้อย่างไร และมีการใช้และมีความ
 หมายได้อย่างไร. ความเข้าใจถึงเรื่อง Verb ทั้งสอง
 ทกด้านต้องเป็นไปอย่างแน่นแฟ้นทีเดียว, จะหัดหัดดม
 คัดจนแคลนมิได้เป็นอันขาด จะ เป็น ภัยแก่นักเรียนเอง
 ดมกับสุภาษิตของ ภาษาอังกฤษ บทหนึ่งทกถาว ว่า “A
 little knowledge is a dangerous thing” คือ “ความ
 รู้เล็กน้อยเป็นสิ่งที่เป้นภัย”

ความรู้เล็กน้อยในท้น หมายถึงความรู้นไม่จริง
 หรือความรู้นไม่แน่นอน. โปรด อย่าดมว่านักเรียนต้อง
 การความรู้ภาษาอังกฤษ, แต่ความตองการและความรู้

คงอยู่ในระยะทางห่างไกลกันถ้าไม่มีสะพานทอดให้จรด
 ถึงกัน, สะพานในทันทีคือ “การเล่าเรียนโดยซุ่มกเขม่น
 และโดยอดทนพยายาม” นั่นเอง. จะเรียนไปได้ช้าหรือ
 เร็วขึ้นไม่เป็นปัญหาดำคัญ, ปัญหาสำคัญก็คือจะต้อง
 เรียนเต็มอๆ เท่านั้น ถ้าเรียนแล้วก็จะบรรลุถึงผลสำเร็จ
 คือได้รับความรู้ อย่างแน่นอน. ข้าพเจ้ารู้จักกับคนเป็น
 จำนวน มากมายที่มีความต้องการ แรงกล้าที่จะรู้ ภาษา
 อังกฤษ, คนเหล่านั้นมีเพียงแต่ความต้องการแรงกล้าแต่
 การเรียนไม่แรงกล้าเท่ากับความต้องการ. เวลาด่าน
 พ้นไปอย่างรวดเร็ว, ห้าปี, สิบปี, ให้หลัง ข้าพเจ้า
 คงพบเขาอยู่ในความต้องการ เช่นเดิม, แต่เขาก็ยังมี
 ได้รับ ผล สัม ดัง ความ ตึงใจ เดย ทั้งนี้เพราะเหตุไร,
 ตอบอย่างง่าย ๆ ก็คือ เพราะขาดกำลังใจในการเรียน
 เท่านั้น.

Passive Voice

มักจะมีผู้เข้าใจว่า Subject หรือประธานได้แก่ถ้อยคำซึ่งจะเป็น Noun คือนามหรือ Pronoun คือสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็น “ผู้กระทำ”. ถ้อยคำกล่าวนั้นนับว่าเป็นความจริงอยู่บ้าง, แต่ก็ไม่เป็นจริงเสมอไป, ทั้งนี้เพราะ Subject หรือประธานอาจจะเป็น “ผู้กระทำ” หรือ “ผู้ถูกกระทำ” ก็ได้ทั้งสอง, นอกจากนั้น Subject อาจจะไม่เป็นทั้ง “ผู้กระทำ” หรือ “ผู้ถูกกระทำ” ก็ได้, คงเป็นแต่เพียงหมายถึงบุคคลหรือสิ่งของซึ่งตั้งอยู่ในลักษณะหรืออาการอย่างใด อย่างหนึ่ง. คำว่า “สิ่งของ” ในที่นี้ข้าพเจ้าขอให้นักเรียนหมายถึงถึงบุคคลและสัตว์เดรัจฉานด้วย.

ตัวอย่างต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นนักเรียนทราบได้ว่า Subject เป็นถ้อยคำชนิดใด กล่าวคือจะเป็น “ผู้กระทำ”, “ผู้ถูกกระทำ” หรือ “ผู้เป็น” เช่น:—

1. He punishes the boy.

เขาทำโทษเด็ก.

2. The boy is punished.

เด็กถูกทำโทษ.

3. He is lazy.

เขาเกียจคร้าน.

ข้อ ๑. เขาทำโทษเด็ก. ข้อนี้ He เป็น Subject หรือประธาน, punishes (ปัน'นิช'เซ็ด-ซัด) เป็น Verb หรือกริยาซึ่งแสดงถึงกิจการกระทำ. เมื่อมีกิจการลงโทษแล้ว, ก็ต้องมีผู้ลงโทษหรือกระทำกิจการนั้น ผู้ซึ่งกระทำโทษหรือกระทำกิจการในที่นี้คือ He และ boy คงเป็น Object หรือกรรม หมายถึงผู้รับกิจการกระทำ.

ข้อ ๒. เด็กถูกทำโทษ, ในที่นี้ boy เป็น Subject คำว่า is punished หรือ ถูกทำโทษจะแสดงให้นักเรียนเห็นได้ทันทีว่า the boy หรือเด็กแม้ว่าจะ เป็น Subject ก็ตาม ก็ไม่เป็น “ผู้กระทำ”, แต่เป็น “ผู้ถูกกระทำ”.

ประโยคที่ ๑ และที่ ๒ มีใจความคล้ายคลึงกัน แตกต่างกัน ก็แต่ในวิธีสร้างประโยค โดยให้ Subject (ในข้อ ๑) เป็นผู้กระทำ, และให้ Subject (ในข้อ ๒) เป็นผู้ถูกกระทำ.

ข้อ ๓. Subject ได้แก่ He. ข้อนี้ Subject ไม่แสดงถึงการกระทำหรือถูกกระทำเลย, เป็นแต่คงอยู่ในสภาพ, ลักษณะ หรือ อากาโร และ ความเป็นไป อย่างใดอย่างหนึ่ง; ใน ที่นี้ แสดง ถึง ลักษณะ ที่ เขา อยู่ นั้น เกี่ยจ ความเป็น.

ท่านทราบแล้วว่า "to be" แปลว่า "เป็น" หรือ "อยู่" ถ้าใช้เป็น Auxiliary Verb ควบกับอีก Verb หนึ่งซึ่งมี "ing" ข้างท้ายซึ่งเรียกว่า Present Participle แล้ว to be กับประกอบ Continuous Tense เช่น I am writing = ฉันกำลังเขียน, I am going = ฉันกำลังไป เป็นต้น, แต่มิชอบที่ท่านจะต้องจดจำไว้ อย่างแน่นแฟ้นว่า ถ้า to be เชื่อมติดต่อกับ Past Participle ไม่มีความหมายถึง กำลัง, แต่มีความ

หมายความว่า “ถูก” ดังเช่น: He is punished แล้ว ให้
 ท่านแปลว่า “เขาถูกลงโทษ”. To be ซึ่งติด
 ต่อกับ Past Participle ประกอบประโยคให้เป็น
 ลักษณะ “^๑ถูกลงโทษ” ๕. ลักษณะที่ถูกลงโทษ
 ๕ ในภาษาอังกฤษ เรียกว่า Passive Voice, ภาษาไทย
 เรียกว่ากรรมวาจก.

Voice (วอยซ์) ศัพท์ตามธรรมเนียมแปลว่า “เสียง”
 แต่ใน Grammar, Voice ไม่แปลว่า “เสียง”, แต่
 หมายความว่าไปถึงการใช้ Verb ในทำนองที่ให้ Sub-
 ject เป็น “^๒ผู้กระทำ” หรือ “^๓ผู้ถูกลงโทษ” ดังเช่น
 ได้กล่าวไว้ในหน้า ๔๔๗.

ประโยคในภาษาไทยหรือในภาษาอังกฤษก็ดี อาจ
 จะสร้างขึ้นโดยประกอบให้ Subject เป็นดังที่กระทำ
 หรือถูกลงโทษก็ได้ โดยการจัดวางถ้อยคำแตกต่างกัน,
 แต่มีใจความคล้ายคลึงกัน ดังเช่นประโยค: -

๑) ครูเรียกนักเรียน

๒) นักเรียนถูกเรียกโดยครู (ถูกครูเรียก).

ทั้งสองประโยคนี้การวางถ้อยคำแตกต่างกัน, แต่
มีใจความเหมือนกัน คือ:—

ในประโยคที่ ๑) ครูเป็นประธานและเป็นผู้กระทำ.

ในประโยคที่ ๒) นักเรียนเป็นประธานและเป็นผู้
ถูกกระทำ.

Voice มีอยู่สองชนิด: Active Voice (แอคทีฟ
วอยส์) ซึ่งภาษาไทยเรียกว่ากรรตุวาจก และ Passive
Voice หรือกรรมวาจก.

Active Voice หมายความว่าประโยคซึ่งมี Sub-
ject หรือประธานเป็นผู้กระทำ. ส่วน Passive Voice

ได้แก่ประโยคซึ่งมี Subject เป็นผู้ถูกกระทำ. คำ

Active มีความหมายว่า “โดยกระทำ” Passive มี
ความหมายว่า “โดยผ่านไป, โดยรับช่วงมาหรือถูก

กระทำ”. การที่เรียกว่า Active Voice ก็เพราะเป็น
ประโยคซึ่งมี Subject เป็นสิ่งที่ “กระทำกิจการ”

และการที่เรียกว่า Passive Voice ก็คือ Subject

ของประโยคไม่ได้ “กระทำกิจการ” แต่รับช่วงหรือ
รับกิจการที่ส่งผ่านมา ที่สุดก็คือ “ถูกกระทำกิจการ”.

Noun ที่หมายถึง สิ่ง ที่ รับ กิจการ กระทำ นั้น เรียกว่า
Object (คือกรรม).

Transitive และ Intransitive

Verb มีอยู่สองชนิด คือ Transitive Verb
(ประธาน ชดฟว เวอบ) และ Intransitive Verb (อิน
ประธาน ชดฟว เวอบ); transitive บางทีอ่านแตرن ช
ดฟว และ intransitive บางทีอ่าน อินแตرن ชดฟว.

Transitive Verb ได้แก่ Verb ซึ่งมีผู้รับการ
กระทำ หรือกล่าวกัน อย่างง่าย ๆ ก็คือเป็น Verb ที่
ต้องการมีผู้ถูกกระทำ คือ Object.

Intransitive Verb ได้แก่ Verb ที่มีการกระทำ
หรือกิจการ ซึ่งไม่ต้อง ผ่านไปยัง ผู้รับแต่หยุดอยู่เพียงผู้

กระทำเท่านั้น กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ Intransitive Verb เป็น Verb ที่ไม่ต้องการ Object ข้างหลังเช่น:

1. I beat the dog = ฉันตีสุนัข.
2. I love my son. = ฉันรักบุตรชายของฉัน.
3. I sleep on the chair. = ฉันนอนบนเก้าอี้.
4. He goes to school. = เขาไปโรงเรียน.

ในประโยค ๑ และ ๒ คำ beat กับ love เป็น Transitive Verbs, เพราะเป็น Verbs ชนิดที่แสดงถึงกิจการหรือการกระทำ ซึ่งเมื่อเกิดมีผู้กระทำจนแล้วต้องผ่านไปยังผู้ใดผู้หนึ่งหรือถึงใดสิ่งหนึ่ง จะหยุด อยู่เพียงผู้กระทำเท่านั้นไม่ได้.

ในข้อ ๑. ฉันตี, เมื่อฉันตีหรือกระทำการตีลงไปแล้ว การตีจะต้องไปกระทบกับสิ่งหนึ่ง สิ่งนั้นคือ “สุนัข”; การตีคงอยู่ลอยๆ ไม่ได้.

ในข้อ ๒. เมื่อฉัน รักแล้ว การรักก็ต้องผ่านจากฉัน

ไปยังคนๆ หนึ่ง คนนั้นก็คือ บุตรชายของฉัน.

ในข้อ ๓. เมื่อฉันนอน, การนอนไม่ได้ผ่านไปยังใครเลยคือไม่มีใครรับการนอนของฉัน. ถ้าจะถามว่า: “ฉันนอนอะไร” ไม่ได้ความเป็นอันขาด, chair ในที่นี้ไม่ใช่เป็นกรรมหรือ Object คือเป็นผู้รับและถูกระทำอย่างใด, แต่เป็นคำขยายใจความของ Verb “sleep” ให้มีใจความกว้างขวางออกไป อาจจะถามได้ว่า “ฉันนอนอย่างไร, ฉันนอนที่ไหน?” ตอบ “ฉันนอน บน เก้าอี้” ซึ่งต่างกับว่า: “อะไร” ที่มีใจความมุ่งถึงผู้ถูกระทำมาก; ดังนั้น, sleep จึงเป็น Intransitive verb.

ในข้อ ๔. goes เป็น Intransitive verb เพราะปราศจากผู้ถูกระทำ หรือ Object, to school นั้นเป็นคำขยายใจความของ Verb “goes” ให้กว้างขวางออกไป. นักเรียนได้เรียน มาตั้งแต่ ข้าง ต้นๆ ว่า ถ้อยคำที่ใช้สำหรับประกอบ Noun หรือ Pronoun ได้แก่ ถ้อยคำที่เรียกว่า Adjective หรือคุณศัพท์ เช่น an

old man, a lazy boy, a kind woman, ถ้อยคำที่เป็น
 ตัวเอน คือ:— old, lazy, และ kind เป็น Adjec-
 tives, เพราะทำหน้าที่ขยาย Noun โดยแสดงถึงคุณ
 ภาพ, ลักษณะ, อากาหรือความเป็นไปแห่ง Noun
 เช่น old แสดงลักษณะของคนแก่, lazy แสดงถึง
 คุณภาพ หรือลักษณะของเด็ก, และ kind แสดงถึง
 อากาหรือลักษณะของสัตว์. มีถ้อยคำอีกคำหนึ่งซึ่งมี
 หน้าที่คล้ายคลึงกับ Adjective กล่าวคือทำหน้าที่ขยาย
 เหมือนกัน, แต่ทำหน้าที่ขยาย Verb, และ Adjective
 (ไม่ใช่ขยาย Noun หรือ Pronoun) เช่น a very lazy
 boy, I love him very much; very ขยาย lazy
 ซึ่งเป็น Adjective, much ขยาย love ซึ่งเป็น Verb,
 คำที่ขยายชนิดนี้เรียกว่า Adverb (แอดเวิร์บ) หรือ
 เรียกอย่างภาษาไทยว่า กริยาวลี. อนึ่ง Adverb
 จะขยาย Adverb ก็ได้เช่นใน very much, very
 ขยาย much.

เรื่อง Adverb หรือ กริยาวิเศษณ์ ข้าพเจ้าจะอธิบาย
อีกในवेदाต่อไปข้างหน้า.

ได้กล่าวแล้วในข้างต้นว่า Past participle ใช้
ข้างหลัง Verb "to be" ประกอบเป็น Passive
voice; เพราะฉะนั้น Verb ที่เป็นชนิด Transitive
จึงอาจจะ Conjugate เป็น Passive voice
ได้ทั้งสาม Tenses คือ Present, Past กับ Future
tenses ดังตัวอย่างต่อไปนี้ :-

Conjugation: "To punish".

(Affirmative form)

Passive Voice

Present

I am punished	We are punished
Thou art punished	You are punished
He is punished	They are punished

ถูกกระทำโทษ

Past

I was punished	We were punished
Thou wast punished	You were punished
He was punished	They were punished

ได้ถูกกระทำโทษ

Future

I shall be punished	We shall be punished
Thou wilt be punished	You will be punished
He will be punished	They will be punished

จะถูกกระทำโทษ

สำหรับ Interrogative form ให้ย้าย am, art, is,
are, was, were และ shall, wilt, will ตั้งข้างหน้า
Subject.

สำหรับ Negative form ให้แซกคำ "not"
ระหว่าง art, is, are, was, were, shall, wilt, will,
กับ Past Participle.

สำหรับ Interrogative-Negative form ให้ย้าย
am, art และอื่นๆออกมาไว้ข้างหน้า Subject และแซกคำ
"not."

Interrogative form

Present

Am I punished?	Are we punished?
Art thou punished?	Are you punished?
Is he, she, it punished	Are they punished?

Past

Was I punished?	Were we punished?
Wast thou punished?	Were you punished?
Was he punished?	Were they punished?

Future

Shall I be punished?	Shall we be punished?
Wilt thou be „	Will you be „
Will he be „	Will they be „

Negative form

Present

I am not punished	We are not punished.
Thou art not punished.	You are not punished.
He is not „	They are not punished.

Past

I was not punished.	We were not punished.
Thou wast not „	You were not „
He was not „	They were not „

Future

I shall not be punished.	We shall not be punished.
Thou wilt not be „	You will not be „
He will not be „	They will not be „

หอสมุดแห่งชาติ

2/4

425

๖๑๗๒๖

๔๕๕

Interrogative-Negative form

Present

Am I not punished? Are we not punished?

Art thou not ,, Are you not ,,

Is not ,, Are they not ,,

Past

I was not punished. We were not punished.

Thou wast not ,, You were not ,,

He was not ,, They were not ,,

Future

Shall I not be punished?

Wilt thou not be punished?

Will he not be punished?

Shall we not be punished?

Will you not be punished?

Will they not be punished?

หมายเหตุ

๑. ระวังที่สุดที่จะต้องไม่ นำคำ do, does, did มา
ประปรนด้วยเป็น อันขาด, เพราะ Verb "to be" เป็น
Auxiliary Verb หรือกริยาช่วย อยู่ในตัวแล้ว; อนึ่ง
สำหรับ Future คือ shall, wilt, will อย่าลืมใช้คำ
"be" ควบไปด้วย และ "be" ต้อง ตั้งอยู่ข้างหน้าโกด
ติดกับ Past participle.

๒. การใช้ Passive Voice ทั้งตาม Tenses นี้
คงถือตาม Indefinite Tenses ดังได้อธิบายมาแล้วใน
เล่มที่ ๑๒ หน้า ๓๘๓ จนถึงหน้า ๓๘๖ และเล่มที่ ๑๓ หน้า
๔๐๓ จนถึงหน้า ๔๑๕.

๓. ระวังที่สุด อย่าเข้าใจเรื่อง Passive Voice
กับ Continuous Tenses สับสนกัน, เพราะ Passive
Voice = ลักษณะถูกกระทำ, ส่วน Continuous Tenses
= ลักษณะทำการกำลังดำเนินอยู่. ถ้าไม่เข้าใจได้
ข้อความเข้าใจดีจะเข้าใจให้ ใจผิด เช่น:—

1. I am punishing.

ฉันกำลังทำโทษ (ผู้อื่น)

2. I am punished.

ฉันถูกทำโทษ คือผู้อื่นทำโทษฉัน.

เรื่องนี้ได้กล่าวไว้ครั้งหนึ่งแล้วในเล่มนี้ การทักทาย
ชาวอกกเพราะเกรงว่านักเรียนจะเดินดุ่มไปได้.

Continuous Tenses มีอยู่สาม Tenses เหมือน
กัน. การใช้มีปรากฏ อยู่แล้วใน ตำราเรียน เล่มที่ ๑๔
หน้า ๔๔๐ จนถึงหน้า ๔๔๙.

แบบฝึกหัดที่ ๑

1. Her good work brought her much money.
2. These fast horses belong to my master.
3. These strong men can carry your box.
4. Every slow student must work hard.
5. I have hurt your foot.
I am very sorry.
6. I saw a big fight this morning.

7. I was walking along the street and reading a newspaper.
8. Suddenly I heard a big noise.
9. I turned round and looked down the street.
10. At first I did not see anything but people.
11. The people were running from all sides.
12. So I ran too.
13. I wanted to see also.
14. There was a great crowd of people in front of a tailor shop.
15. I made my way into the crowd.
16. The tailor was talking to his cook.
17. The cook had some vegetables and a piece of fish.
18. They were making a great deal of noise.
19. The cook started to go into the shop, but the tailor got very angry and stopped him.

หมายเหตุ - ให้แปลประโยคข้างต้นเป็นภาษาไทย.

ตั้งแต่ประโยค ๖ จนถึงประโยค ๒๐ เป็นเนื้อความติดต่อกันเป็นเรื่องๆ หนึ่ง, ซึ่งยังไม่จบในทันที, แต่จะมีต่อไปอีกข้างหน้า.

แบบฝึกหัดที่ ๒.

ให้นักเรียน แปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษา
อังกฤษ

- (๑) ครูได้บอกให้นักเรียน ท่อง ^๕จนใจ บทเรียน
ของเขา.
- (๒) เธอจะ ^๕เสียใจ ถ้าเธอไม่เรียน เมื่อเธอยัง
เยาว์อยู่.
- (๓) ฉันไม่ต้องการพูดกับเขา, เพราะฉันไม่รู้จัก
เขาดี.
- (๔) บุตรชายของเขาได้เกิดเมื่อ ^๕ปีกลาย.
- (๕) ครูจะทำโทษเธอ ถ้าเธอไม่เขียน จดหมาย
ถึงท่าน (ครู)
- (๖) บิดาของผมได้ออกไปกับพี่ชายของผมเมื่อ
^๕วานนี้.
- (๗) เธอไปบ้านได้ เมื่องานเธอเสร็จ.
- (๘) เขาต้องการทราบข่าวเรื่องขบวนรถไฟ.

(๘) เขามีได้ฟังครูของเขา เมื่อเขาได้อยู่ในห้องเรียน.

(๑๐) เขาจะถูกทำโทษ, เพราะเขามีได้ไปโรงเรียนเมื่อวานนี้.

(๑๑) เขาได้เดินทางมาจากบ้านนอก (คือเดินทางโดยเท้า, ไม่ใช่โดยพาหนะใดๆ).

(๑๒) เขาได้โดยสารรถรับส่งไปยังที่นั่น.

(๑๓) เขาแน่ใจว่า ฉันได้ทำความผิด.

(๑๔) ฉันได้ซื้อรูปภาพ จาก ร้าน ของพี่ชายของเพื่อนของฉัน

(๑๕) เราได้พบหมู่ชายและหญิงหมู่หนึ่งที่ในสวน.

หมายเหตุ:—การแปลขอให้แปลเป็นด้านวนภาษาอังกฤษทด และให้ใช้ถ้อยคำภาษาอังกฤษเท่าที่ที่เคยเรียนมาแล้วจากตำราเรียนของท่าน. แม้ว่าจะมีพจนานุกรมภาษาอังกฤษอยู่แต่ก็ยากที่จะขอจงอย่าได้ใช้เป็นอันขาด, เพราะถ้อยคำที่ท่านเลือกมาใช้ นั้น อาจจะไม่เหมาะสมกับรูปคำของประโยคภาษาไทย และประโยคที่แปลแทนที่จะถูกก็อาจจะผิดไปด้วย.

ถ้อยคำภาษาอังกฤษชุดที่ ๑๕

คำอังกฤษ	คำอ่าน	คำแปล
upon	อฺปอน	ข้างบน, มีใจความเหมือน on.
office	ออฟฟิศ	ที่ทำการ, สำนักงาน.
sin	ซิน	บาป.
punishment	ปฺนฺนิชเม้น-มันต์	การลงโทษ, โทษ.
city	ซิตี	กรุง, นคร.
quite	ไควต์	ทีเดียว.
coin	คอยน์	เหรียญ, เงินเหรียญ.
along	อลอง	ตามยาว, เรื่อยไป คำนี้มัก จะใช้ตามหลัง Verb เช่น walk along = เดินไป, go along = ไปเรื่อยๆ, come along = จงมาซิ.
severely	ซีวีเออิด, ซีเวียด	อย่างหนัก, ด่าหัด, เกร่ง กรัด,

knee	น ^๕ / หัก ^๕ เข่า.
knowledge	น ^๕ อด ^๕ เด ^๕ ด ^๕ จ ^๕ ย ^๕ - ความ ^๕ ร ^๕ , วิชา ^๕ ; ความ ^๕ ร ^๕ ถึง ^๕ ด ^๕ ด ^๕ จ ^๕ ย ^๕ ด ^๕ ัง ^๕ ใด ^๕ ด ^๕ ัง ^๕ ห ^๕ น ^๕ ง.
dangerous	เด ^๕ น ^๕ / เจ ^๕ ย ^๕ อ ^๕ เร ^๕ อ ^๕ ด ^๕ น ^๕ ่า ^๕ เป ^๕ น ^๕ ภ ^๕ ย ^๕ .
thing	ท ^๕ ิง ^๕ ช ^๕ อง ^๕ , ด ^๕ ัง ^๕ , วั ^๕ ต ^๕ ถ ^๕ .
voice	ว ^๕ อย ^๕ ด ^๕ เ ^๕ ด ^๕ ียง ^๕ ค ^๕ อ ^๕ เ ^๕ ด ^๕ ียง ^๕ พ ^๕ ุด ^๕ ห ^๕ ร ^๕ อ ^๕ เก ^๕ ิด ^๕ จ ^๕ าก ^๕ ด ^๕ ่า ^๕ ค ^๕ อ.
active	แ ^๕ อ ^๕ ก ^๕ ต ^๕ ฟ ^๕ ว ^๕ เ ^๕ ซ ^๕ ม ^๕ แ ^๕ ง ^๕ , แ ^๕ ง ^๕ ร ^๕ ว ^๕ ง ^๕ , ว ^๕ อ ^๕ ง ^๕ ไ ^๕ ว.
passive	ป ^๕ เ ^๕ ด ^๕ ช ^๕ ฟ ^๕ ว ^๕ ร ^๕ ับ ^๕ ก ^๕ าร ^๕ ก ^๕ ระ ^๕ ท ^๕ า ^๕ , ย ^๕ อม ^๕ ร ^๕ ับ ^๕ ด ^๕ ว ^๕ ย ^๕ ป ^๕ ร ^๕ า ^๕ ศ ^๕ จ ^๕ าก ^๕ ค ^๕ ิด ^๕ ค ^๕ ำ ^๕ น ^๕ , ค ^๕ ำ ^๕ น ^๕ ท ^๕ า ^๕ น ^๕ , ไ ^๕ ด ^๕ เ ^๕ ด ^๕ ียง ^๕ ; ไม่ ^๕ ก ^๕ ระ ^๕ ท ^๕ า ^๕ , แ ^๕ ด ^๕ ถู ^๕ ก ^๕ ก ^๕ ระ ^๕ ท ^๕ า ^๕ .
strong	ด ^๕ ็ ^๕ ร ^๕ อง ^๕ แ ^๕ ง ^๕ ร ^๕ ว ^๕ ง.
carry	ก ^๕ แ ^๕ ร ^๕ อ ^๕ ุม ^๕ , แ ^๕ บ ^๕ ก ^๕ ห ^๕ า ^๕ ม ^๕ , น ^๕ ำ ^๕ ไป ^๕ ย ^๕ ัง.
slow	ด ^๕ ็ ^๕ ไ ^๕ ด ^๕ ช ^๕ ำ ^๕ , เ ^๕ ซ ^๕ อง ^๕ , เ ^๕ ด ^๕ อย ^๕ ช ^๕ า.
hurt	เ ^๕ ื่อ ^๕ ต ^๕ ท ^๕ ำ ^๕ อ ^๕ น ^๕ ต ^๕ ร ^๕ า ^๕ ย ^๕ , ท ^๕ ำ ^๕ ร ^๕ ำ ^๕ ย ^๕ , ท ^๕ ำ ^๕ ร ^๕ ำ ^๕ ย ^๕ , ท ^๕ ำ ^๕ ไ ^๕ ห ^๕ เ ^๕ ด ^๕ บ ^๕ า ^๕ ด ^๕ เ ^๕ ็ ^๕ บ.
sorry	ช ^๕ อ ^๕ ร ^๕ เ ^๕ ด ^๕ ย ^๕ ไ ^๕ จ.

big	^{๕ ๕} บคก	ใหญ่โต.
fight	^๕ ไฟต	การต่อสู้, ชกต่อย.
reading	^{๕ ๕} รด ดิง	presp. ของ read.
read	^๕ รด	อ่าน.
newspaper	^{๕ ๕} / ^{๕ ๕} นวต เป เบอ	หนังสือพิมพ์.
suddenly	^{๕ ๕} ซด ดนด	ทันทีทันใด.
heard	^๕ เฮอด	เป็น pt. และ p.p. ของ hear.
hear	^๕ เฮยว	ได้ยิน.
noise	^๕ นอยต	เสียง.
turn	^๕ เตอน	หมุน, กัดบ, หัน.
turned	^๕ เตอนด	เป็น pp. และ pt. ของ turn.
round	^๕ เวานด	กลม, รอบ.
turned round		หันกลับ.
down	^๕ เตาน	ลง, ไต่, ข้างล่าง.
looked down		มองแดดลงไป.
At first		ในชั้นแรก, ครั้งแรก.

sides	๒๓๕ ไซด์	ข้าง, ด้าน.
from all sides		จากทุกด้าน.
so	๒๓๕ ซะ	เพราะฉะนั้น, เหตุฉะนี้.
in front of	๒๓๕ อิมฟรอนต์	ข้างหน้า.
tailor	๒๓๕ เตเลอร์	ช่างเย็บเสื้อ.
made my way		ได้นำคนเข้าไป, ได้เดิน
into		เข้าไป.
talking	๓๒๕ ตอกกิง	เป็น presp. ของ talk.
talk	๓๒๕ ตอก	สนทนาด้วย, พูดด้วย.
cook	๓๒๕ กุก	คนครัว.
vegetables	๔๑๕ เวดเจเบิล	ผัก.
a great deal of		มากมาย.
started to go into		เริ่มที่จะเข้าไป.
got angry		โกรธ.
stopped		ห้ามให้หยุด.
but	๒๓๕ บัต, เบอต	แต่, เท่านั้น.
anything	๔๑๕ เอ็นนิง	สิ่งใดๆ, สิ่งใดสิ่งหนึ่ง.

